

РЕШЕНИЕ

№ 226

гр. Б., 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., XXXVI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ДАРИНА К. ЙОРДАНОВА

при участието на секретаря КИНА Н. КИРКОВА
като разгледа докладваното от ДАРИНА К. ЙОРДАНОВА Гражданско дело
№ 20232120107276 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба от Г. И. М., ЕГН:*****, с адрес за призоваване и съобщения гр.Б., *** - адв. З. Р., против А. Г. *** - гр.Б. представлявана от Ж. М. - Н. - директор, с адрес: гр.Б. *, ***, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от общо 3 227 лв., представляваща неизплатено увеличение на трудовото възнаграждение за положения труд в периода от 01.01.2023 г. до 31.07.2023 г. в размер на 461 лв. на месец, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба до окончателното заплащане.

Ищецът твърди, че е бил в трудово правоотношение с ответника по силата на което до 01.08.2023г. е работила в ответното училище като главен учител, до прекратяване на трудовия договор. Със Закона за държавния бюджет на Република България за 2023г. било предвидено увеличение на индивидуалните основни работни заплати на педагогическите специалисти в системата на образованието. На това основание на 10.08.2023г. е бил сключен анекс № Д *** към колективния трудов договор /КТД/ за системата на предучилищното и училищното образование с № Д ***г., с който бил променен чл.27 и със задна дата - считано от 01.01.2023г. - са били увеличени индивидуалните основни работни заплати на педагогическите специалисти и непедagogическия персонал в системата на образованието не по-малко от 15 %, а в частност за А. Г. *** - гр.Б. – 17%.

Посочва, че brutното ѝ трудово възнаграждение от 01.01.2023г. е в размер на 1965 лв., поради което полагащото ѝ се увеличение от 17% възлиза на 461лв. на месец. Въпреки отправеното заявление вх.№ РД-15-3372/ 11.09.2023г. това увеличение не било изплатено на ищцата поради прекратяването на трудовото ѝ правоотношение с ответника. Ищцата сочи, че Законът за държавния бюджет за 2023 г., макар и обнародван на 01.08.2023г., е в сила от 01.01.2023г. и урежда отношенията считано от тази дата, поради което отказът за изплащане на дължимото увеличение счита за неправилен и моли за присъждане на претендираните

суми. Ангажирани са писмени доказателства.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответното дружество, с което исковата молба се оспорва като нередовна и неостователна.

Твърди се, че предвиденото увеличение е дължимо само за членовете на синдикалните организации, страни по цитирания анекс към КТД, като по делото липсват твърдения и доказателства ищцата е била член на някоя от синдикалните организации. Дори и такова членство да бъде установено, ответникът счита, че при прекратяването на трудовото й правоотношение е преустановено и членството в синдикалната организация в училището. Позовава се и на чл.27, ал.2 от анекса към КТД, като твърди, че към датата на подписването му ищцата не е имала и качеството на заето лице в системата на предучилищното и училищното образование, поради което увеличение не се дължи.

Оспорва се доводът на ищцата за обратно действие на анекса, като посочва, че основанието за увеличението на работната заплата е възникнало към датата на подписването на анекса - 10.08.2023г., към която дата следва да се определя и кръгът на правоимащите лица.

Позовава се на писмо от 06.12.2023г. на заместник-министъра на образованието и науката относно прилагането на анекса от 10.08.2023г. към КТД, с което на ответника било указано, че не съществувала правна възможност лицата с прекратени трудови правоотношения към момента на определяне и договаряне на новите работни заплати да получат разликата от увеличението на индивидуалните работни заплати за минал период от време. Предвиденото увеличение се извършвало от работодателя единствено на работници и служители, които имали действащи трудови договори към момента на увеличение на работните заплати.

По отношение на размера на иска се твърди, че получаваната от ищцата основна работна заплата от 1965 лв. надвишавала новоопределената с чл.27 от анекса минимална основна работна заплата за длъжността „главен учител“ - 1831 лв. Отделно от това се оспорва като неясно дали претендираната сума от 461 лв. месечно представлява увеличение на основната работна заплата или на заплатата с включено допълнителното трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит и в какъв процент.

В съдебно заседание е направено уточнение по отношение на начина на формиране на претенцията и искът не се оспорва по размер от страна на ответника.

Предявеният иск е с правно основание чл. 128, т. 2 КТ и чл. 224 КТ вр. чл. 59 КТ.

Бургаски районен съд, като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

В случая е безспорно по делото и се установява от представените писмени доказателства, че страните са били обвързани от валидно трудово правоотношение по трудов договор в процесния период от 01.01.2023 г. до 31.07.2023 г., като договорът е бил прекратен по взаимно съгласие със заповед № РД-****/07.07.2023 г., считано от 01.08.2023г. Не се спори, че ищцата е заемала длъжността „главен учител“ с брутно трудово възнаграждение от 1965 лв. и съответно начислен клас за прослужено време от 746.70 лв.

От представената служебна бележка издадена от Синдиката на българските учители към КНСБ се установява, че ищцата Г. И. М. е била член на синдикалната организация към А.Г. *** гр. Б. в процесния период, като видно от представените фишове за заплата същата е заплащала членския си внос към КНСБ ежесмесечно. В служебната бележка е посочено още, че считано от 01.08.2023г. тя е индивидуален член на Синдиката на българските учители и заплаща дължимия членски внос.

Страните не спорят също така, че на 10.08.2023г. е бил подписан анекс № *** г. към колективния трудов договор за системата на предучилищното и училищното образование Д *** от 06.12.2022 г., с който е изменен чл. 27 от договора касаещ минималните основни заплати за системата на училищното и предучилищно образование. С анекса е предвидено основното възнаграждение за длъжността “главен учител” да бъде в размер на 1831 лв., считано от 01.01.2023г. В ал. 2 от анекса е посочено, че осигурените средства от държавния бюджет се изразходват само за увеличение, считано от 01.01.2023г., на индивидуалните работни заплати на заетите в системата и съответните разходи за осигурителните им вноски за сметка на работодателя. Съгласно ал. 3, т. 2 индивидуалните работни заплати на педагогическите специалисти, които към момента на увеличението са в диапазона между старите и новите минимални работни заплати или са по-високи от тях, се увеличават с не по-малко от 15 %. Не се спори, че по отношение на ответната А.Г. *** - гр.Б. този процент е 17 %. Съгласно чл. 4 от сключения колективния трудов договор за системата на предучилищното и училищното образование Д *** от 06.12.2022 г., постигнатите между страните договорености са минимални, имат задължителен характер и се прилагат за работниците и служителите, членове на синдикалните организации и за работодателите – членове на организациите на работодателите – страни по договора.

С оглед на така установените факти и приложимото право, съдът приема предявеният иск за изцяло основателен.

Съгласно разпоредбата на чл.128, т.2 КТ, работодателят е длъжен да плаща в установените срокове на работника или служителя уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. Това е основно задължение на работодателя като насрещна престация за предоставената му и използвана от него работна сила на работника или служителя. Разпоредбата на чл. 57 КТ предвижда, че колективният трудов договор има действие спрямо работниците и служителите, които са членове на синдикалната организация - страна по договора. В случая по делото е установено несъмнено, че в процесния период от 01.01.2023 г. до 31.07.2023 г. ищцата е работила по трудово правоотношение при ответника и е замела длъжността “главен учител”, като за страните са действали разпоредбите на колективния трудов договор за системата на предучилищното и училищното образование Д *** от 06.12.2022 г.

Основният спорен по делото въпрос е дали с изменението на КТД, направено с анекс № *** г., с който са определени минималните работни заплати на служителите със задна дата - считано от 01.01.2023г. – се прилага за тези работници или служители, които към датата на приемане на анекса са с прекратено трудово правоотношение, респ. кой е релевантният момент към който следва да се определи кръгът от лица, по отношение на които се предвижда увеличение на възнагражденията.

В случая законодателят с приемането на Закон за държавния бюджет за 2023 г. (обн. ДВ. бр.66 от 01.08.2023г.) и § 2 от Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 4 от 2017 г. за нормиране и заплащане на труда (обн. ДВ. бр.75 от 01.09.2023 г.), е приел същите да се прилагат считано от 01.01.2023г. С това е преуредил вече възникналите в предходен момент правоотношения между правните субекти. Също така приетото изменение на КТД с анекс № *** г. предвижда нов размер на основните възнаграждения, който се прилага считано от 01.01.2023 г., за работните заплати на заетите в системата на образованието. Следователно посочените разпоредби се прилагат по отношение на лицата, които към момента, към който нормите влизат в сила и имат правно действие, т.е. към 01.1.2023 г., са отговаряли на изискванията на закона – да са страни полагали труд по трудово правоотношение, обхванати от действието на КТД по силата на членственото си правоотношение. Следва да се посочи още, че с придадената обратна сила се предвиждат по-

благоприятни последици за адресатите на тези разпоредби, което е изцяло съобразено с изискванията на чл. 14 ЗНА. Затова ищцата, която е полагала труд в процесния период има право да получи предвиденото в Закон за държавния бюджет, наредбата и КТД увеличение на работната заплата. Ирелевантно е обстоятелството, че трудовият договор е бил прекратен считано от 01.08.2023г., на която дата е приет и Закон за държавния бюджет, тъй като претенцията обхваща период преди прекратяване на правоотношението. Тъй като приемането на разпоредбите са преуредени съществувалите между страните индивидуални правоотношения, то следва да се приеме, че считано от 01.01.2023г. е било увеличено възнаграждението за длъжността, която е заемала ищцата и искът се явява доказан по своето основание.

Не може да бъде споделено възражението на ответника, че ищцата не е била синдикален член, доколкото от представените писмени доказателства се установява както нейното членство (на ниво предприятия от отрасъла по см. на чл. 51б КТ), така и заплащането на дължимия членски внос. Също така следва да се посочи, че съгласно устава на Синдиката на българските учители, член може да бъде и безработен от образователната система, като синдикалното членство се запазва при дългосрочен отпуск, пенсиониране и съкращение, поради което прекратяването на трудовия договор не може да бъде приравнено към прекратяване на членството в СО.

При горните изводи и доколкото страните не спорят относно размера на претенцията искът следва да бъде уважен изцяло в предявения размер от общо 3227 лв.

Предвид изхода от производството и на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, вр. с чл. 83, ал. 1, т. 1 ГПК и чл. 359 КТ, следва в тежест на ответника да бъде възложено заплащането на държавна такса в размер на 129.08 лв. Съобразно разпоредбата на чл. 78, ал.1 ГПК и представените доказателства и списък, в тежест на ответника следва да се възложат направените от ищеца разноски в размер на общо 480 лева – адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 235 ГПК, Бургаски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. Г. *** - гр.Б. представлявана от Ж. М. - Н. - директор, с адрес: гр.Б. *, ***, да заплати на Г. И. М., ЕГН *****, с адрес за призоваване и съобщения гр.Б., *** - адв. З. Р., сумата общо 3 227 лв. (три хиляди двеста двадесет и седем лева), представляваща неизплатено увеличение на трудовото възнаграждение за положения труд в периода от 01.01.2023 г. до 31.07.2023 г. в размер на 461 лв. (четиристотин шестдесет и един лева) на месец, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 01.12.2023г. до окончателното изплащане, както и сумата от 480 лв. (четиристотин и осемдесет лева) - разноски по делото.

ОСЪЖДА А. Г. *** - гр.Б. представлявана от Ж. М. - Н. - директор, с адрес: гр.Б. *, ***, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд гр. Бургас сумата от 129.08 лв. (сто двадесет и девет лева и осем стотинки) – държавна такса.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Б.: _____